

โกลดา ในพจน. (2549), ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของครูในการอบรมดูแลเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ในโครงการเรียนร่วมของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : อาจารย์ ดร.พรณี บุญประกอบ อาจารย์ ดร.กุลยา ก่อสุวรรณ.

ความมุ่งหมายของการวิจัยคือ 1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวแปรลักษณะทางจิตของครู ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเรื่องกลวิธีการจัดการเรียนการสอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ สุขภาพจิต ปรึกษาเชิงอารมณ์ เจตคติต่อพฤติกรรมของครูในการอบรมดูแลเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ กับพฤติกรรมของครูในการอบรมดูแลเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวแปรลักษณะทางสังคม คือ การสนับสนุนของผู้บริหาร สัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมงานกับพฤติกรรมของครูในการอบรมดูแลเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ 3) เพื่ออธิบายพฤติกรรมของครูในการอบรมดูแลเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จากตัวแปรลักษณะทางจิต และลักษณะทางสังคม 4) เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางจิตกับลักษณะทางสังคมต่อพฤติกรรมของครูในการอบรมดูแลเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นครูที่สุ่มจากประชากรโดยมีเกณฑ์การเลือกกลุ่มตัวอย่างคือ เป็นครูประจำชั้นที่ผ่านการอบรมโครงการเรียนร่วม 200 ชั่วโมง โรงเรียนละ 1 คน และครูประจำชั้นที่ไม่ได้รับการอบรมโครงการเรียนร่วม 200 ชั่วโมง โรงเรียนละ 1 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 122 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 8 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป 2 แบบวัดความรู้ความเข้าใจเรื่องกลวิธีการจัดการเรียนการสอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ตอนที่ 3 แบบวัดด้านสุขภาพจิต ตอนที่ 4 แบบวัดด้านปรึกษาเชิงอารมณ์ (EQ) ตอนที่ 5 แบบวัดด้านเจตคติต่อพฤติกรรมของครูในการอบรมดูแลเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ตอนที่ 6 แบบวัดด้านการสนับสนุนของผู้บริหาร ตอนที่ 7 แบบวัดด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมงาน ตอนที่ 8 แบบวัดพฤติกรรมของครูในการอบรมดูแลเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน การวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มทีละตัวแปร (Stepwise Multiple Regression) ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two - Way ANOVA)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ตัวแปรลักษณะทางจิต ได้แก่ ปรีชาเชิงอารมณ์ เจตคติต่อพฤติกรรมของครูในการอบรมดูแลเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมของครูในการอบรมดูแลเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ และไม่พบความสัมพันธ์ของความรู้ความเข้าใจเรื่องกลวิธีการจัดการเรียนการสอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ สุขภาพจิต กับพฤติกรรมของครูในการอบรมดูแลเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

2. ตัวแปรลักษณะทางสังคม ได้แก่ การสนับสนุนของผู้บริหาร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมของครูในการอบรมดูแลเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ และไม่พบความสัมพันธ์ของสัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมงาน กับพฤติกรรมของครูในการอบรมดูแลเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

3. เจตคติต่อพฤติกรรมของครูในการอบรมดูแลเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ และปรีชาเชิงอารมณ์ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมของครูในการอบรมดูแลเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ได้ร้อยละ 36.1 โดยที่ตัวแปรเจตคติต่อพฤติกรรมของครูในการอบรมดูแลเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีอิทธิพลสูงสุด ($\beta = .548$) ในการอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมของครูในการอบรมดูแลเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้และรองลงมาคือปรีชาเชิงอารมณ์

4. ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรลักษณะทางจิต (ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเรื่องกลวิธีการจัดการเรียนการสอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ สุขภาพจิต ปรีชาเชิงอารมณ์ เจตคติต่อพฤติกรรมของครูในการอบรมดูแลเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้) และตัวแปรลักษณะทางสังคม (ได้แก่ การสนับสนุนของผู้บริหาร สัมพันธภาพกับเพื่อนร่วมงาน) ที่มีผลต่อพฤติกรรมของครูในการอบรมดูแลเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

และจากการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมของครูในการอบรมดูแลเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ซึ่งจำแนกตามการอบรมเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ พบว่า ครูที่เคยอบรมเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีพฤติกรรมในการอบรมดูแลเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ดีกว่าครูที่ไม่เคยอบรมเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ